

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fehér Jenő ügyvéd által képviselt felperesnek a Pongráczné dr. Bognár Zita ügyvéd által képviselt alperes ellen felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Győri Munkaügyi Bíróságnál 3.M.1397/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.332/2008/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.332/2008/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkáltatói rendes felmondás jogellenességének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte eredeti munkakörbe történő visszahelyezésének mellőzésével.

A Győri Munkaügyi Bíróság 3.M.1397/2006/27. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest 300.000 Ft + áfa megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint az 1949. februárjában született felperes 1967. július 27-étől állt az alperes alkalmazásában.

Az alperesnél 2005. június 1-jével kezdődően átszervezés indult, majd 2005. augusztus 1-jén a vállalati struktúra olyan módon rendeződött át, hogy az értékesítési és marketing részleg megszűnt, üzletfejlesztési és értékesítési részlegre vált szét, a pénzügyi és kontrolling részleg kettévált, a beszerzés és eszközgazdálkodási osztály megszűnt, illetőleg a megszűnt részlegekhez tartozó feladatok egy része az S. igazgató irányítása alá tartozó logisztikai területhez került. A felperes maga is részt vett az átszervezésben. Eredeti tervek szerint a munkakörök felosztásával három vezetői státusz maradt volna meg, köztük a felperesé is, utóbb azonban a beszerzésért és raktározásért felelős menedzsernek kellett ellátnia az addig a felperes által végzett szállítmányozást is.

A felperes 2005. július 14-étől 27-éig betegszabadságon volt, ezt követően július 28-ától 2006. július 27-éig táppénzes állományba került. A felperes 2005. július 29-én tájékoztatást kapott arról, hogy a 2005. augusztus 1-jétől elrendelt szervezeti változáshoz kapcsolódóan ezentúl az üzletfejlesztési igazgató jogosult a munkáltatói jogok gyakorlására, és közvetlenül az ő alárendeltségében az „üzletfejlesztési igazgató szervezetben”

köteles a munkáját ellátni. A felperes ezen tájékoztatást tudomásul vette. A táppénzes állomány lejártát követően a munkavállaló jelentkezett az alperesnél, ahol közölték, hogy munkaviszonyát meg kívánják szüntetni. Ezt követően a felperes szeptember 1-jéig szabadságát töltötte, majd ezen a napon a munkáltató rendes felmondással élt. A felmondás indokolása szerint az alperesnél a felperesi munkakört is érintő létszámcsökkentés és hatékonyságjavító célú létszámleépítés, illetőleg átszervezés történt.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a munkáltató a felperes munkaköri feladatainak ellátására az átszervezést és létszámleépítést megvalósította, nem alkalmazott új munkavállalót, hanem a munkakört már addig is az alkalmazásában álló munkavállaló feladatkörébe utalta. A bíróság releváns körülményként értékelte a perben, hogy a felperes 2005. július 28-ától táppénzen, majd szabadságon volt. Ennek tükrében ugyanis a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem változtat a felmondásban foglaltak valóságán önmagában az, hogy a munkavállaló munkaköre ténylegesen a 2005. augusztus 1-jei ügyvezetői döntés következtében került felosztásra, és nem 2006. szeptember 1-jén. A munkakör megszüntetése része volt annak a 2006. évben is zajló folyamatnak, amelyet a felmondás indokaként az alperes megjelölt. A munkáltató a felmondási védelem teljes tartamára el volt zárva joghatályos nyilatkozata megtételének lehetőségétől, nem volt törvényes mód arra, hogy a konkrét ok bekövetkezésének időpontjában közölje a felperessel a munkaviszonyának megszüntetését. Erre vonatkozóan azonban nem is volt törvényi kötelezettsége. Tekintettel arra, hogy a felperes életkorát tekintve a rá irányadó nyugdíjkorhatárt megelőző öt éven belül volt a munkaviszony megszüntetésekor, a bíróság vizsgálta a különös indokoltságot. E körben azt állapította meg, hogy a munkáltató jogszabálysértést nem követett el, másik megfelelő munkakör hiányában lehetetlen volt az átszervezéssel érintett munkaviszony fenntartása. A bíróság bizonyítottanak találta V. F. aláírási jogosultságát is, így alaki szempontból sem érvénytelen a felmondás.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.332/2008/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest 50.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. Az ítélet indokolásában utalt a Pp. 253. § /2/, és a Pp. 254. § /3/ bekezdésében foglaltakra.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, annak megváltoztatása mellett az alperes kereset szerinti marasztalását kérte.

A felperes álláspontja szerint az alperes által közölt felmondási ok a felmondás közlésének időpontjában nem felelt meg a valóságnak. Érvelése szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a 2005. július 29-ei okiratot nem minősítette a munkaszerződés írásbeli módosításának. Az elsőfokú bíróság ítélete a bizonyítás anyagával ellentétes, iratellenes megállapításokat tartalmaz, a jogi

következtetései pedig nemcsak a logikai szabályokkal, hanem a hatályos munkaügyi szabályokkal is teljes mértékben ellentétesek. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként hagyta helyben, hogy a fellebbezésben előadottakra érdemben nem is reagált.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a munkáltató 2005-től kezdődően jelentős létszámleépítést hajtott végre, amely átszervezést is szükségessé tett. Az alperes a felperes munkaköri feladatait a már addig is alkalmazásában álló munkatárs feladatkörével összevonta, a felperes eredeti munkakörében új munkavállaló felvételére nem került sor. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint nem vizsgálható, hogy a több munkakörből kialakított új munkakör betöltésénél a munkáltató miért az érintett munkavállaló munkaviszonyát mondta fel (MD.II/128.) Munkakör összevonás és létszámcsökkentés esetében a munkáltató mérlegelési jogkörében választhatja ki azokat a munkavállalókat, akiknek a munkaviszonyát megszünteti.

Alaptalan azon felülvizsgálati érvelés, miszerint a felmondási ok annak közlésekor nem felelt meg a valóságnak. A munkáltató a felperes munkakörét érintő átszervezést megvalósította, a felperest megillető felmondási védelem miatt volt az ok később közölhető. Ez azonban a munkáltatói intézkedést nem teszi jogellenessé.

Ugyancsak megalapozatlan azon felülvizsgálati érvelés, amely szerint a bíróságok a 2005. július 29-ei okiratot tévesen nem minősítették munkaszerződés módosításnak. Az Mt. 76. §-ának /5/ bekezdése tételesen felsorolja a munkaszerződés kötelező tartalmi elemeit, amelyek változásai a munkaszerződés módosítását kötelezővé teszik. A felperes által hivatkozott irat nem kötelező tartalmi elemek változását rögzíti, így az munkaszerződés módosításaként sem értelmezhető.

Alaptalanul hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 221. §-ának, azaz a bíróságok ítélet indokolási kötelezettségének megsértésére is. A bíróságoknak ugyanis határozatukat mindig a szükséges mértékben kell megindokolniuk, ennek körét pedig az adott ügy jellege, és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Az elsőfokú bíróság ítélet indokolási kötelezettségének eleget tett, álláspontját részletesen kifejtette, a logika és okszerűség követelményeinek betartásával értékelte a bizonyítékokat, és helytállóan jelölte meg a hivatkozott jogszabályokat is. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletével mindenben egyetértett - a fellebbezésben foglaltak írásbeli értékelése nélkül is - ítéletét a Pp. 254. §-ának /3/ bekezdésének megfelelően jogszabálysértés

nélkül indokolta. Így a jogerős ítélet alaki szempontból sem tekinthető jogellenesnek.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati költséget a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján köteles fizetni.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2009. szeptember 16.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Sztojkoné dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Nné tisztviselő